

ספר

שיניים צוחקות - ספר חובה לילדים

אימהות

איך לזרו את בא כבוד בוטת האוויר

מדי פעם אני מביאה אינפורמציות על נושא השיניים. הדבר הכי יעיל שאפשר לעשות בקשר לשיניים ושמירתם, זה להתחיל לטפל בהן מוקדם ככל האפשר. צריכים להתחיל לשחק עם מיברשת בפה אפילו עם תינוקות רכים. בימים אלה יצא לשוק ספר בשם שיניים צוחקות. זה נועד לילדים שעומדים לפני

ביקור במרפאת שיניים, או סתם לילדים שמתקשים להעביר להם את הנושא הזה. הורה המודע לבריאות פיו של ילדו, ימצא בספר זה עזרה ציורית משובבת ומועילה. את הספר כתבה תמר ברגמן, ויעצו לה ד"ר ענת רוזנטל, רופאת שיניים של ילדים, וד"ר זאב ברגמן, פסיכולוג קליני. הספר מצולם כולו, ויש בו התייחסות לפחדו הילד ולבעיות העוללות להתעורר עקב טיפול שיניים. מיגור פחדים אלה נעשה בצורה המדברת אל "ראש" הילד ונפשו. זה יופי, כדאי.

את המסעות מקיר לקיר עם הבועה בבטן העולל, קחי כרית גדולה מהמיטה שלכם. השכיבי את התינוק עליה. הרימי את התינוק ביחד עם הכרית. חבקי את הכרית מעט חזק, והרפי, חוץ כדי הליכה. הועזעים הטיבעיים של ההליכה, בתוספת הלחץ העדין הנלחץ ומורפה לסירוגין על

אני אומרת בפירוש אימהות. ולא אבהות. ליוון שבגלל שמונה אבות מסורים, אין טעם לא לדבר אל חמש מאות מיליון אימהות, שעומדות בדרך-כלל בפרץ הזה. שוביניסטי שוביניסטי, אה מה, מהחיים. יצא לך כבר להסתובב שעות בדמי הלילה, אחרי ארוחת לילה של תינוק חדש, וכבוד בוטת האוויר ממאנת לצאת? מה

שער הספר שיניים צוחקות שיניים בריאות

פטנטים

איך לקצר את

יסורי הקור

לפני השינה

אני יודעת שזה נשמע פשוט מכדי להיות אמין. אבל עובדה. יש לי כאן פטנט שעובד שיעזר, ומקצר את משך יסורי הכפור של הכניסה למיטה. הפטנט הזה מיועד רק לאחיילגורל, אלה שנשמתם חמה, אך בעורקיהם זורם "ברד". אלה שסנטרם מתחיל לנקוש בדצמבר, ולא מפסיק לעשות זאת עד מאי. אלה שמיבצע חימום כפות ארטיקיהם אצל בן הווג מוגדר בסיפרי החוק כתקיפה ביודעין, עם גרימת תבלה חמורה. אלה שהקסטנר יינטות עובדות להם במרץ רב, ורגע הר כניסה למיטה הקרה הוא שיא העינוי היומי.

***

או לכל אלה לגורל, הרי מיספר הנחיות. קודם כל, מי אמר שצריך לישון על סדין? מי קבע זאת? סדין הוא בד קריר, ובסדין חשמלי אני לא מאמינה. לא מאמינה. לא מאמינה. או מותחים סדין על הר מיטה, תוקעים את שוליו מתחת למיזרון, ומעליו פורשים שמיכת אקרילן פרוותית, רכה ומלטפת. שעליה ישנים בתוך סדין. מגעה בחורף מחבק באהבה, בתנאי שהיא מסוג מעולה בתכלית, והיינו, לא נעים, לא נעים, אבל לא כחול לבן. תופסים את השמיכה הזו, ומארגנים אותה בתחת למיזרון, שתהיה תפוסה כך שלא תצא רק בצד של הראש והכריות. שאר שלוש צידיה מתוחים ישר, ומוגחים חופשי על המיטה, כדי שאפשר יהיה למתחה בכל בוקר, וליישר בה כל טיפת קמט. קמט. כידוע, מפריע מאוד לשינה של חיות שהן גם גרישות, גם יהודיות וגם קצת גברויות. גם גרגר בודד של חול נכנס למחלקת השואות של הקמטים בסדין, ור עושה אותן שמות לאישיות הנשית הר מצויה, אבל זו כבר אופרה של קיי.

טוב, אחרי המתחה דגן, מתכסים עם מה שרוצים. להחליף סדין בשמיכה זה פטנט אדיר, למרות שאני שומעת כבר כמה עדינים הטוענים שזה לא פרקטי להם. ובכן, שהעדינים שלמדו לאכול בלי ללכלך את המפה, או שילמדו לישון על חלבונים

לעירוב, של צביעת שמפו כזה. קונים בכל סופר-סל מיברשת פלאסטית שטוחה. למריחת חלמון ביצים על מאפים. זה יותר זול מאשר מיברשת-צבע אמיתית של מספרות, וזה בהחלט מספיק. אם אין, אפשר להשתמש בידית מיברשת-שיניים ישנה. תראו איזה הנחות אני עושה לכם. לוקחים קערית זכוכית או פלסטיק קטנה, בשום אופן לא קערית מתכת. לוחצים בפנים את הצ'י שופורת הגוון הנבחר (במקרה שלי, כבר אמרתי, זה אינדיה 5.5).

לוחצים בפנים את רבע השופורת הזו בגוון הזהב. זה לא יוצא מהפייה בצבע זהב, אלא בז' כזה. לא לטעות ולצפות למה שאין. רק אחרי-כך, על השיער עצמו, זה יעשה את כל השישו ושימחו. שופכים בפנים 50 סמ"ק קרם מי-חמצן 6%, שזו בעצם תכולת בקבוקון שלם של קרם-חמצן וזה.

לוקחים את מיברשת הביצים הזו ומערר-בבים היטב היטב את הסיפור.

לובשים כפפות נילון, אם אין, או סתם שקית נילון מרווחת. ומרחים על השיער. לא צריך להקפיד על שבילים, אלא רק לשפשף כמו בחפיפה כזאת, את כל השיער. המידה הזו של קרם-צבע-מעררב, מספיקה בהחלט לשיער באורך בינוני. שיער ארוך יותר מצריך כמות צבע כפולה.

מסרקים עם מסרק שלא חבל עליו (כי הוא חוטף כתמים) היטב היטב את כל השיער.

היות ופעולת המריחה נעשית בצ'י, איך שגומרים למרוח, ולפני שמסרקים, מסתכר-לים על השעון. חצי שעה משאירים על הראש - ושוטפים.

חופפים בשמפו ושמים הרבה קרויטר. זהו. אני יודעת שכמה ספרות יחטפו שובץ מצורת הצביעה הזו, שלא מותרים מירוח מילימטר של כבוד למקצוע. אבל זה לא קורט ספרות כאן, אלא הוראות צביעה סופר-יעילות שיתנו תוצאה פנטסטית בלי הרבה צרמוניה. לביצוע עצמי בבית. שימורלב שאפילו חברה לעזרה לא רשמתי בעסק, כי באמת אין צורך.

השיער מגיע למלוא זוהרו אחרי כשבועיים, כשהצבע דוהה מעט. לטפל בו אחרי כל חפיפה עם קרויטר, ולהתנהג איתו ברחמנות. כיוון שכעת הוא צבוע, ציבע-שיער מעולים לא עושים הבר-דל קטלני כל כך כמו פעם, בין שיער צבוע ובין שיער שלא. אבל בכל זאת, מה זה משנה לנהוג איתו בוהירות. מלוא זוהרו של העסק הזה בא לידי

בוטת אוויר לידית איך להיפרד ממנה

הכרית, יוציאו את כבוד הבועה. הרבה הרבה לפני שהיא תיכננה לצאת. ללחוץ על בטן הילד אסור, כי הצ'ופצ'יק הקטן הזה הוא כמו שקית חלב. לא סגורה. תלחצי עליו למטה, זה ייצא מלמעלה. אבל הכרית הזו מפורת עדין עדין את הלחץ, ומעיפה את הבועה במעלה השער הנכבד. לילות שלמים הצלתי לעצמי עם הפטנט הזה, שבא כמו כל דבר חכם, מרוב יאוש.

לא עושים לה. שרים לה ברלה ברלה צא, וזה לא יוצא. טופחים על הגב של הקטינא, וזה לא יוצא. בוכים מייאוש ועייפות. וזה לא יוצא. אז כדי לקצר לך גבירתי האמא הטריה

קרושים. משהו ללמוד הם חייבים. זהו. אבל זה לא הפטנט שאני באה למכור היום. הפטנט שעל הפרק הוא קיצור יסורי קור.

את יסורי הקור מקצרים בעצם כך:

היודר לא יפלוט כך שום דבר באחריות, חוץ מאת האוויר ה- מיותר. אבל בכדיזאת לא לתת- פרע, לדחוק בעדינות!

נכנסים למיטה. קופאים כמקובל. אבל שלא כמקובל, מכניסים גם את האף והראש מתחת לשמיכה, מתכווצים בתנוחה עוברית, ותוך דקותיים, בלי גוזמה, חום אדיר פושט בכל הגוף. זו הצתה עצמית מושלמת. נסו את ההבדל. דקה אחת לתקוע אף בין השמיכות, תראו איזה חימום!!! שלא לומר מה יש לרפואה הטיבעונית לומר בשיבחי הספקת האוויר המחומם הזה בזמן השינה. כל בעלי-החיים, החיים בהרמוניה עם הטבע, תוקעים את אפם בלילות קרים מתחת לכנפיים, לזנב, לפרווה, ובלבד שי- ינשמו אוויר מחום קבוע.

בארצות-הברית נערכו מחקרים מפורטים, שמצאו קשר סטטיסטי מדהים בין שינה

בלילות חורף עם חלונות פתוחים למטרות "חיסון". "חישול" ובין נזלת כימעט קבור עה. זה כליכך פשוט וכל-כך יעיל. שתי דקות של ניצול אוויר חם עצמי, וחום נעים תופס ביקור אצלכם במיטה. אם נתנקים שם מתחת לשמיכות, סימן שהעסק נלקח באדיקות מרובה מדי. מווסתים כבר איזה פתח אוויר. חוץ מזה, בן או בת הזוג, שאינו סובל כמוכם מהכפור, עלול להסתקרן מאוד - מה יש לחפש שם מתחת לשמיכות. יחפש יחפש, ואם ירצה השם, כן יהי רצון, עם מעט עזרה, הוא ימצא לבסוף. הוא ימצא.